

[Steen Folke]

**Begrundelse.**

I forbindelse med udenrigsudvalgets behandling af lov om ændring af lov om internationalt udviklingssamarbejde stillede jeg den 30. oktober 1975 følgende spørgsmål:

»Hvilke tanker gør ministeren sig i anledning af, at det er kommet frem (bl. a. i bogen »Hvem hjælper hvem?«), at Industrialiseringsfonden (og Kenya) bliver snydt af DCK, der flytter overskuddet fra Kenya til Italien (tidligere Schweiz) gennem underfakturering? Vil ministeren tvinge DCK til at udlevere sine regnskaber fra sine datterselskaber i Italien m. v., så man kan se, hvor overskuddet bliver af?«

Spørgsmålet blev i første omgang bremsat af udvalgets formand, Honoré (KrF), men efter at et flertal på et udvalgs møde var gået ind for, at det skulle stilles, blev det formelt stillet i udvalgets navn den 13. november 1975. I ministerens svar på dette spørgsmål hedder det bl. a.:

»Industrialiseringsfonden for udviklingslandene kender de forlydender, der verserer om, at selskaberne har underfaktureret og ladet fortjeneste blive konstateret i deres datterselskab i Italien (tidligere Schweiz). Fonden har søgt at få klargjort, hvorvidt noget sådant har fundet sted.

Den særlige koncernopbygning i selskabet har imidlertid gjort det vanskeligt for fonden at følge selskabets aktiviteter. Der er således ikke hjemmel til at forlange indsigt i de i Italien og Schweiz domicilerede datterselskabers regnskaber. Alligevel har fonden med DCK International A/S' ledelse drøftet faktureringsproblematikken, og man har ved gennemsyn af det daværende schweiziske aftagerselskabs regnskab for 1972 ikke fundet holdpunkter for, hvorvidt underfakturering finder sted eller ikke finder sted. Direktør Bonde Nielsen har stillet i udsigt, at han vil fremlægge en revisorattesteret erklæring om, at der ikke er sket underfakturering.«

Efter yderligere rykning blev den omtalte erklæring fremsendt den 9. marts 1976. Erklæringen såvel som det citerede svar bidrager til at belyse både direktør Bonde Nielsens og myndighedernes adfærd i denne sag.

*Besvarelse (6/7 78):*

**Udenrigsministeren (Anker Jørgensen):**

Efter modtagelsen af folketingsmand Steen Folkes spørgsmål har regeringen spurgt direktør Bonde Nielsen, om han vil være indforstået med, at den nævnte revisionserklæring nu fremlægges i folketinget. I en skrivelse af 3. juli 1978 har direktør Bonde Nielsens advokat afslået dette. Under disse omstændigheder ser regeringen sig ikke i stand til at fremlægge erklæringen.

Revisionserklæringen, herunder oplysningerne om grundlaget for dens konklusioner, vil imidlertid indgå i det materiale, som omfattes af den nu iværksatte politimæssige undersøgelse af forholdene omkring direktør Bonde Nielsen og DCK.

Til *miljøministeren (26/6 78)* af:

**Waldorff (VS):**

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om indholdet af epoxy og dermed beslægtede stoffer i produkter, som benyttes af almindelige forbrugere?«

(Spm. nr. 904).

**Begrundelse.**

Epoxy er med rette kommet i søgelyset som et af de mange stoffer, som udgør en fare for arbejdernes liv og helbred.

Klæbemidler som epoxy og dermed beslægtede stoffer indgår også i produkter, som anvendes i husholdningerne, f. eks. i tokomponentlim.

Der er grund til at formode, at stoffer, som må antages at udgøre en kræftfare, på denne måde bliver spredt til forbrugerne i et betydeligt omfang.

Der ønskes en redegørelse for, hvilke produkter epoxy og tilsvarende stoffer indgår i, samt i hvilket omfang de forhandles. Endelig ønskes der en forklaring på, hvorfor epoxy ikke er optaget på listen over farlige stoffer i bekendtgørelsen af 16. juni 1977.

*Besvarelse (4/7 78):*

**Miljøministeren (Niels Matthiasen):**

Spørgsmålet har været forelagt for miljøstyrelsen og kemikaliekontrollen, som har oplyst følgende:

»Epoxy er betegnelse for en lang række organiske stoffer, som indeholder en eller flere epoxygrupper.